

berørte, forudsat, at den første Betalingstermin kunde fastsættes til den 30te Juni. Det vil være nødvendigt nu at udflyde denne Forsaldstid med, jeg antager, omtrent 3 Maaneder, og de øvrige Tidsbestemmelser ville da være at rette i Overensstemmelse dermed. Forøvrigt seer jeg ikke, at der er nogen anden Vending nødvendig. Dersom Thinget maatte beslutte at følge dette Forslag, vil ikke blot ingen Banffelighed være skabt for Finantserne, men Finantsministeren vil erholde Penge tidligere, end han kan erholde dem efter det andet foreliggende Lovforslag; thi, vedtager man dette Forslag, vil der, som sagt, kun behøves en Tidsfrist af omtrent 3 Maaneder, medens der efter det andet Forslag først kan blive Spørgsmaal om Indbetaling den 1ste Februar, og saa ere Tidsfristerne endda satte overmaade knapt. Jeg ønsker derfor til denne Sags 2den Behandling at stille Vendingforslag overensstemmende med, hvad jeg her har tilladt mig at antyde.

Finantsministeren: Det vilde være overordentlig beklageligt, dersom det ærede Thing vilde følge det Forslag, som det ærede Medlem i nærværende Deblif har antydet. Jeg tillader mig at tage Ordet saa tidligt for om muligt at bevirke, at Thingets Medlemmer strax fra Begyndelsen af Debatten kunne komme til tydeligt at see, hvorledes Sagerne staae med Hensyn til denne Skat. Det ærede Medlem har indledet sine Betragtninger med endeel Bemærkninger om, hvorledes det er gaaet til, at dette Lovforslag nu er kommet til at foreligge her, og særlig med en Beklagelse over, at det er skeet saa seent, efterat det allerede for syv Maaneder siden har været indbragt for det andet Thing. Naar man seer paa dette Factum, uden at kende de nærmere Omstændigheder derved, maa jeg indrømme, at det seer besynderligt ud, idet jeg nemlig fuldstændig tiltræder den Uttring af det ærede Medlem, at dette Thing maa have den samme Ret og Forpligtelse til note at overveie og drøfte de Stattelove, der forelægges for Rigsdagen, som det andet Thing; det kunde altsaa see ud, som om der virkelig i den Omstændighed, som det ærede Medlem

har fremhævet, at dette Lovforslag saa seent er fremkommet her; laa en Mangel paa tilbørligt Hensyn til, hvad der skyldes dette Thing. Jeg tør dog tillade mig at haabe, at, naar det høie Thing bliver nøiere bekendt med de Forhold, jeg nu skal tillade mig at skildre, ville dets ærede Medlemmer indsee, at det ikke forholder sig ganske saaledes. Jeg maa naturligtviis udtale min Beklagelse over, at Rigsdagens Arbejder overhovedet have trukket saa langt hen, som skeet er, og som det ganske vist ikke har været forudsat af den forrige Regjering, da Lovforslaget blev forelagt, hvilket man ogsaa kan see af det forelagte Lovforslags Terminer; men Omstændigheder, hvorover Ingen har været Herte, have bevirket dette, Forholdene have medført det, og jeg veed ikke, hvorledes man skulde kunne have ændret det. Kun det kan jeg her tilføie, at hvad der kan gøres fra det nuværende Regjeringens Side for i Fremtiden mere at paaskynde Rigsdagens Arbejder, vil sikkert ikke blive undladt. Men naar det ærede Medlem fremhæver, at denne Lov blev forelagt for 7 Maaneder siden, maa jeg tillade mig for det Første at gjøre den Bemærkning, at Finantsministeren, samtidig med at han forelagde denne Lov, tillige meddeelte Rigsdagen, at han agtede at fremkomme med en anden Lov, ved hvilken der skulde fastsættes Regler for en Indkomstskat, grundede paa et andet System end det, hvorpaa den hidtilværende Indkomstskat var bygget; og det laa i, at Finantsministeren vedkjendte sig, at det System, hvorpaa denne Lov var bygget, var et mindre fuldkomment System end det, han haabede at kunne bringe frem gennem en særlig Lov. Da nu denne Anskuelse af Finantsministeren deelttes af talsfald et meget stort Antal Medlemmer af det andet Thing, ja, jeg troer næsten at turde sige af Fleertallet af det andet Things Medlemmer, vil det findes naturligt, at man ikke var særlig tilbøielig til at behandle dette Lovforslag, inden man havde seet, om der ikke var Udsigt til at faae en Lov om Reglerne for en Indkomstskat vedtaget, hvorefter man da allerede til den forestaaende Stattendrivning kunde erholde et fuldkomnere System, end man havde haft til den foregaaende